

РЕШЕНИЕ

№ 3029

гр. София, 20.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора ХРИСТОЗОВА, като разглежда дело номер **1821** по описа за **2011** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във вр. чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на И. В. И, Г А. Х, М С. З, Л Д. В. и Д Д. Б. от гр. С., чрез адв. Я В, срещу РЕШЕНИЕ от 07.07.2009г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 49 състав, постановено по гр. дело № 5154/2008г.

В жалбата са въведени основания за необоснованост и незаконосъобразност на съдебното решение. Според касатора първоинстанционният съд неправилно е приел, че решението на Общинската служба по „Земеделие” – П. /О. – П./ е постановено на основание чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ, след като в него не е записано, че се издава на основание тази разпоредба. Касаторите считат, че след като са заявили в посочените в ППЗСПЗЗ срокове начина на обезщетение със земя, а не с компенсационни бонове, то не следва да се включва в

решението предоставяне на поименни компенсационни бонове. Твърди се също така, че постановеното решение на общинската служба е бланкетно и недопустимо. По тези съображения касаторите претендират от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени РЕШЕНИЕ от 07.07.2009г. на СРС, ГК, 49 състав по гр. дело № 5154/2008г. и обезсили РЕШЕНИЕ № ОЗ4К/09.02.2007 г. на Общинска служба по „Земеделие и гори” - П..

Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – П., не изразява становище по подадената жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 07.07.2009г., постановено по гр. дело № 5154/2008г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 49 състав е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на касаторите срещу РЕШЕНИЕ № ОЗ4К от 09.02.2007 г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ И ГОРИ” – П., с което е определено на наследниците на Вучко И П правото на обезщетение за признато, но невъзстановено право на собственост върху земеделска земя общо в размер на 4423 лева.

В мотивите на съдебното решение първоинстанционният съд е приел, че атакуваният индивидуален административен акт на Общинска служба по “Земеделие и гори” – П. е законосъобразен, тъй като с решението по чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ не се определя начина на обезщетение, а единствено стойността на обезщетението.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 49 състав.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изводите на първоинстанционния съд относно законосъобразността на оспорения административен акт. В процесния случай е безспорно, че оспореното пред СРС решение на О. – П. е издадено в производството по чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ. Видно от приетите по делото доказателства на наследниците на Вучко П е признато право на собственост върху земеделска земя, като същевременно е отказано възстановяване правото на собственост в

съществуващи стари реални граници върху част от земеделската земя, поради наличие на пречките, предвидени в чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ. В тези случаи, при които имотите не се възстановяват в реални граници обезщетителната процедура продължава с един следващ етап, а именно – оценка на признатата за възстановяване земя по реда на чл. 36, ал. 1 и ал. 2 от ЗСПЗЗ, съгласно който размера на обезщетението се определя с нарочен акт от съответната О., включително и за земеделски земи включени в границите на урбанизираните територии. В съответствие с чл. 36, ал. 2 от ЗСПЗЗ размерът на обезщетението се определя по реда на наредба на Министерския съвет, а не по тяхната действителна пазарна стойност - Наредбата за условията и реда за установяване на текущи пазарни цени на земеделските земи, приета с ПМС № 118 от 26.05.1998, обн. ДВ, бр. 64/1998 г., /сега Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи, заглавие изменено в ДВ, бр. 75/2006 г./. В тази връзка следва да се има предвид, че в производството по чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ предмет на преценка за законосъобразност е определения от административния орган размер на обезщетението. Именно този размер е обективиран в оспореното през СРС решение на О. – П., който единствено подлежи на съдебен контрол. С това решение, както правилно е отбелязъл и първоинстанционния съд, не се определя начина на обезщетение, а единствено стойността на това обезщетение. При оспорване на тези решения заинтересованите лица могат да оспорват само размерът на обезщетението и доколко същият е законосъобразно определен, нещо което в конкретния случай не е сторено от касаторите. В това производство О. – П. не е имала задължение и правомощия да определя вида на обезщетението, което е предмет на друг административен акт, постановен в едно последващо производство. В този смисъл правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е приел, че не са налице основания за отмяна на оспореното решение.

По така изложените правни доводи и аргументи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение от 07.07.2009г. на СРС, ГК, 49 състав по гр. дело № 5154/2008г. е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да я остави без уважение.

Така мотивиран, *АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав* на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 07.07.2009г., постановено по гр. дело № 5154/2008г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 49 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

